

har et sted, hvor de kan henvende sig? Det er det ene.

Det andet er: Mener fru Pia Kristensen, at fordi der er mange kommuner, der har oprettet et børnebyråd, er der ikke andre, der behøver at gøre det, eller hvad mente fru Pia Kristensen dér? Jeg fattede det simpelt hen bare ikke.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Sådan som jeg hørte fru Pia Kristensen, så sagde hun: Vi har fuld tillid til, at forældre træffer valg, der afspejler deres børns ønsker.

Det synes jeg er rigtigt, og det var også min argumentation, da vi behandlede lovforslaget om køhåndtering til daginstitutioner, hvor jeg netop syntes, det var meget centralt at respektere, hvis forældre ønskede, at deres barn skulle i daginstitution, fordi de så givetvis havde en oplevelse af, at det ville være det rigtige for barnets udvikling ikke kun at være derhjemme hos forældrene, selv om disse måtte være arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere eller lignende, men i stedet komme i et pædagogisk styret dagtilbud for at styrke deres udvikling.

Derfor håber jeg meget, at fru Pia Kristensens udsagn her er en form for refleksion eller eftertanke over Dansk Folkepartis holdning til forslaget om køhåndtering, for da havde man nemlig den modsatte holdning, nemlig at medmindre forældrene var i arbejde, var det lige meget, hvad de ønskede for deres børn.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at svare fru Margrethe Vestager om køhåndteringen.

Det er korrekt, at Dansk Folkeparti støttede forslaget om, at børn af arbejdsløse forældre kunne stå på ventelisten længere tid, fordi vi mener, det er rimeligt, at de forældre, som er udearbejdende, og som har brug for en børneinstitutionsplads til barnet, får den i første omgang.

Så har vi altså den grundlæggende holdning i Dansk Folkeparti, at børn ikke tager skade af at være sammen med deres forældre, og selv om en forælder er kontanthjælpsmodtager, gør det ikke automatisk den forælder til en dårlig forælder.

Så vil jeg sige til fru Anne Bastrup: Nej, alt er ikke godt, og det sagde jeg også i min ordførertale. Jeg sagde, at Dansk Folkeparti ikke lukker

øjnene for, at vi har nogle børn, som har det virkelig svært. Der er det, tilsynet går ind, og de børn bliver tvangsfjernet. Vi har de sociale myndigheder, som står ude på sidelinjen og griber ind, hvis det går galt.

Med hensyn til anbringelsesreformen kan jeg sige til fru Anne Bastrup, at Dansk Folkeparti meget ihærdigt vil gå ind og være behjælpelig med at lave en reform, der kommer til at virke, for hele anbringelsesområdet trænger virkelig til et grundigt eftersyn.

Det er da korrekt, at et barn kan have det dårligt hjemme og mangle en person at henvende sig til, men vi har bare den opfattelse i vores parti, at et barn altså har bedre af at henvende sig til et levende menneske frem for en kold og død telefon.

Som sagt er de fleste børn omgivet af pædagoger, af skolelærere og af forældrene. Er der noget galt i et forældrehjem, så har jeg så stor tiltro til, at pædagoger og skolelærere kan aflæse, at der er nogle signaler fra det barn om, at der er noget galt i hjemmet, og så skal man selvfølgelig gribe ind fra skolens side.

Jeg synes, det er at nedgøre skolelærerne og pædagogerne ligesom at sige til dem, at de ingen forstand har på at registrere, hvis der er noget galt med et barn.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil nu fortælle fru Pia Kristensen, at forslaget går ud på, at vi skal arbejde for, at børn og unge inddrages og høres i beslutninger, der har betydning for dem. Går Dansk Folkeparti ind for det punkt?

At børn og unge får kendskab til deres rettigheder. Går Dansk Folkeparti ind for det punkt?

At børn og unge får en klagemulighed og et direkte tilgængeligt henvendelsessted. Går Dansk Folkeparti ind for det punkt?

Hvis Dansk Folkeparti ikke gør det – hvorfor?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Bare for at præcisere: Jeg tror ikke, der er nogen her, der mener, at børn tager skade af at være sammen med deres forældre, og jeg tror heller ikke, at der er nogen, der mener, at der er, hvad skal man sige, forældrekvalitetsforskel, alt efter om forældrene er i arbejde, på kontanthjælp, eller hvad det nu kan være.

Det, som er spørgsmålet, er, om man ikke netop kan have fuld tillid til, at forældrene træffer